

μέρη ὧν τὸ ἕτερον εἶνε θερμότης καὶ ὀφείλει νὰ πα-
ραμένει, τὸ δὲ ἕτερον, εἰς ὃ ἀνήκει μέρος τῆς θερμότη-
τος τῶν θερμότερων σωμάτων καὶ ὅλον τὸ ποσὸν τῶν
χημικῶν, μηχανικῶν, ἡλεκτρικῶν καὶ μαγνητικῶν ду-
νάμεων, ὑπόκειται εἰς πολλὰς μεταβολὰς καὶ προκα-
λεῖ τὴν πλὴθὺν τῶν ἐν τῇ φύσει ἐναλλασσουσῶν μετα-
βολῶν».

Ἡ θερμότης ὅμως τῶν θερμῶν σωμάτων τείνει ἀεί-
ποτε νὰ μεταβαίνει δι' ἀγωγῆς καὶ ἀκτινοβολίας ἐπὶ τὰ
ἥτιον θερμὰ, ἕως ἂν παραχθῇ ἰσορροπία θερμοκρα-
σίας. Κατὰ πᾶσαν διὰ προστριβῆς ἢ ὥσεως κίνησιν
γινῶν σωμάτων μεταβαίνει μέρος τῆς μηχανικῆς ду-
νάμεως εἰς θερμότητα, ἣς ὅμως μόνον μέρος δύναται
πάλιν νὰ μεταβληθῇ εἰς μηχανικὴν δύναμιν· τὸ αὐτὸ
δὲ συμβαίνει κατὰ πάσας τὰς χημικὰς καὶ ἡλεκτρικὰς
ἐξεργασίας. Ἐντεῦθεν ὁμοῦ συνάγεται, ὅτι τὸ πρῶτον
μέρος τῆς ἐν τῷ σύμπαντι δυνάμεως, ἥτοι τὸ μὴ ду-
νόμενον νὰ μεταβληθῇ εἰς μηχανικὴν ἐνέργειαν μέρος
τῆς θερμότητος (ἐπερ ὁ Clausius ἐκάλεσεν ἐν τ ρ ο-
π ἡ ν) ἀεὶ ἀυξάνεται· καὶ ἂν ἐν τῷ σύμπαντι τὰ φυ-
σικὰ αἰνόμενα βαίνουσιν ἀεὶ κανονικῶς τελούμενα,
πᾶσα ἡ ἐν αὐτῷ δύναμις θὰ μεταβληθῇ εἰς θερμότη-
τα καὶ πανταχοῦ θὰ ὑπάρχῃ ἡ αὐτὴ θερμοκρασία. Τοῦ-
του γενομένου, ἐκλείπει πᾶσα πιθανότης περαιτέρω με-
ταβολῆς καὶ ἐπέρχεται τελεία διακοπὴ πασῶν τῶν
τῆς φύσεως ἐξεργασιῶν. Καὶ ἡ ζωὴ τῶν φυτῶν, τοῦ
ἀνθρώπου καὶ τῶν ζῴων δὲν θὰ εἶνε δυνατόν νὰ διατη-
ρηθῇ περαιτέρω, ἐὰν ὁ ἥλιος ἀπολέσῃ τὴν ἀνωτέραν
αὐτοῦ θερμοκρασίαν καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ
καὶ πάντα τὰ μέρη τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἔχωσι συν-
τελεσμένας πάσας τὰν χημικὰς ἐνώσεις συνήδᾳ πρὸς
τὴν χημικὴν συγγένειαν αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς
ταύτης τὸ σύμπαν καταδικάζεται εἰς αἰωνίαν ἡρεμίαν».

Ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατόν μετὰ τοῦτο ἡ τοῦ σύμπαντος
μάζα νὰ τεθῇ αὐθις εἰς κίνησιν, ὥς ἐγένετο ἐν τῇ ἀρ-
χῇ τοῦ κόσμου; Ἡ πρὸς τὸ εἰδέναι τὰς αἰτίας τῶν ἐν-
τῶν ἑφεσις ἡμῶν προάγει ἡμᾶς νὰ φανταζώμεθα, ὅτι ἡ
ὕλη δὲν ἦτο ἀπ' αἰῶνων ἐν κινήσει, ἀλλ' ὅτι διετέλει
ἐν τῷ ἀπειρῷ ἐν ἡρεμίᾳ καὶ ἦτο ὁμαλῶς ἐν αὐτῇ διανε-
νυμένη, καὶ εἰτα ἤρξατο νὰ κινῆται. Πόθεν ὁμοῦ
πρόηλθεν ἡ κίνησις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κόσμου; Ἡ ἀρχὴ
τῆς κινήσεως εἶνε πρόβλημα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ.
Ἀναμφιστάτως ὁμοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κόσμου ἦτο
ἡ δύναμις ἐν μορφῇ κινήσεως. Τῆς κινήσεως δ' ἀρξα-
μένης, ἦτο δυνατόν νὰ παραχθῶσιν οἱ πολυπληθεῖς κό-
σμοι καὶ ἐπὶ προσφάτοις ὁροῖς, οὓς δὲν δυνάμεθα νὰ
μυμηθῶμεν, καὶ ἡ ιδιόρρυθμος κατάστασις δυναμικῆς
ἰσορροπίας τῆς ὕλης, ἣν καλοῦμεν ζώην.

Ἐλευσίς ὑπὸ Δ. Φιλίου. — Ἐσχάτως ἐξεδόθη
ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Φιλίου, ἐφόρου ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων,
ἐν κομψῶν βιβλίων, εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκει τις
μὲ μεγάλαν ἀπλότητα καὶ σαφήνειαν ἐκτεθειμένα
τὰ περὶ μυστηρίων, ἐρείπιων καὶ μουσείου τῆς Ἐ-
λευσίως. Εἰς τὰς πρῶτας σελίδας τῆς προγμα-
τείας ταύτης ὁ κ. Φίλιος ἀναφέρει δι' ὀλίγων ὅλας
τὰς ἱστορικὰς σημειώσεις περὶ τῶν πρῶτων κατοί-
κων τῆς Ἐλευσίως, εἰς τὰς μετέπειτα ἐξηγεῖ τί-
νι τροπῇ ἐτελοῦντο ἡ τελετὴ καὶ καθ' ὅλον τὰ Ἐ-
λευσίονα μυστήρια καὶ ἀπαριθμεῖ τὰ ἐρείπια, καὶ
τέλος ἐν εἰδει Bäderer ἐξηγεῖ ἐν πρὸς ἐν τὰ ἐν
τῷ Μουσείῳ τῆς Ἐλευσίως εὐρισκόμενα ἀγαλμά-
τια, ἀνάγλυφα, ἀγγεῖα κίονας καὶ ἐπιγραφάς. Εἰς
δὲ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ὑπάρχει πολύχρωμον δι-
αγραμμα τοῦ Ἱεροῦ Περιόλου, μετὰ τῆς Ἀκρο-
πόλεως, τῆς Θριαμβικῆς ἀψίδος, τοῦ ναοῦ τῆς
Ἀρτέμιδος καὶ μεθ' ὅλων τῶν κτισμάτων τῶν
ἀπὸ τῆς Προπαιστιστρατείου ἐποχῆς τῶν Ῥωμαί-
κων χρόνων.

Ἐσχῆς ἔργον εἶνε ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε γραμ-
μένον καὶ δια τοὺς μὴ εἰδικούς, παρακινεῖ οὕτω
αὐτοὺς εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἱερῶν λειψάνων τῆς Ἐ-
λευσίως.

* *
*

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα τρεῖς νέοι καθηγη-
ταὶ διορίσθησαν εἰς τὴν σχολὴν τῶν Φυσικῶν
Ἐπιστημῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου: ὁ κ.
Ζέγγελης ἀναλαβὼν τὴν διδασκαλίαν τῆς Γενικῆς
καὶ Φυσικῆς Χημείας, ὁ κ. Θεόδωρος Σκούφος τὸ
μᾶθημα τῆς Παλαιοντολογίας καὶ ὁ κ. Βασίλ. Αἰγι-
νήτης τὸ μᾶθημα τῆς θεωρητικῆς Φυσικῆς.

Καὶ πρὸς ἐναρξιν τῶν τακτικῶν μαθημάτων τῶν
ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ ἐναρκτήριος λόγος· πρά-
γματι δὲ ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων διαπρε-
πῶν ἐπιστημόνων πρῶτος ἐξεφώνησε τὸν ἐναρ-
κτήριον ὁ κ. Ζέγγελης ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἀκρο-
ατηρίου· «περὶ ἐνεργείας, ὕλης καὶ αἰ-
θέρος».

Διὰ τοῦ λόγου τούτου ἐπέδειξε πόσον αἱ ἐπι-
στῆμαι τῆς φύσεως κατέγιναν νὰ ἀνεύρωσι τὸν
σύνδεσμον ὅστις κατ' ἀπαραβάτους νόμους τηρεῖ
ἐν ἀλληλουχίᾳ τὰ φαινόμενα τῆς φύσεως, νὰ ἀπο-
κτιῶσιν τὴν κλεῖδα, ἥτις ρυθμίζει τὸν μηχανισμόν
τοῦ σύμπαντος. Καὶ εὗρον αὐτὰ ἐν τῇ μεγάλῃ ἀλη-
θείᾳ ἡ ὅποια ἐγκλείει πάντας τοὺς νόμους τοὺς

διέποντας τὰς τύχας τοῦ κόσμου, ἐν τῷ ἀξιώματι τῆς ἀφθαρσίας τῆς ὕλης καὶ τῆς ἐνεργείας. Οἱ δύο οὗτοι παράγοντες, ἡ ὕλη καὶ ἡ ἐνέργεια, εὐρίσκονται εἰς ἀέναον κίνησιν, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀλλάσσοντες μορφήν ἐν τῇ φύσει, ἥτις παρίσταται ὡς εἰκὼν τῶν ἀδιαλείπτων αὐτῶν μεταμορφώσεων. Τρίτος τις ἄλλος παράγων ἐμφανίζεται, εἰς τὸ πεδίου, ἐν ᾧ τελοῦνται, μεταδίδονται καὶ μεταλλοιοῦνται αἱ κινήσεις αὗται· εἶνε ὁ ὑποθετικός αἰθέρ. Ἀφοῦ δὲ ὁ κ. Ζέγγελης ἐξέθηκε ὅλας τὰς δημιουργηθείσας ὑποθέσεις καὶ θεωρίας περὶ ὕλης, αἰθέρος καὶ ἐνεργείας, κατέληξεν εἰπὼν ὅτι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο δύναται νὰ χειραγωγῇ τὴν ἐπιστήμην ἡ θαυμάσια σπουδὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἡ μορφή διὰ τὴν ἐνέργειαν, ἥτις εὐρίσκεται ἐν στενωτέρῳ ἐπαφῇ πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων παραγόντων σχέσεις, καὶ ἡ ὁποία τείνει σήμερον νὰ θεωρηθῇ ὡς αὐτὴ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ παντός.

Ὅλγας ἡμέρας μετὰ τὸν ἐναρκτήριον τοῦτον λόγον ἤρξατο τῶν παραδόσεων τοῦ μαθήματος τῆς Παλαιοντολογίας ὁ ἀγαπητός μεταξὺ τῶν φοιτητῶν καθηγητὴς κ. Σκοῦφορς, ἐκφωνήσας τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ «περὶ τῆς ἐξελίξεως καὶ ἐξαπλώσεως τῶν ἐλεφάντων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χερσονήσῳ». Καὶ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀπεικόνισε τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὸν δεσμόν τῶν δύο νεαρῶν φυσιογραφικῶν ἐπιστημῶν τῆς Παλαιοντολογίας δηλαδὴ καὶ τῆς Γεωλογίας, αἱ ὁποῖαι μολοντί ἀριθμοῦσι πραγματικὸν ἐπιστημονικὸν βίον μόλις δεκάδων ἐτῶν κατέχουσι τὰ σκῆπτρα τῆς ἐξελίξεως ἐν γένει τῶν ὄντων καὶ τοῦ ποιοῦ, τῆς διαμορφώσεως καὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, καὶ ἀφ' οὗ ὑπέδειξεν ὅτι αἱ ἐπιστῆμαι αὗται ἐν τῇ πατρίδι μας εἶνε καθ' ὁλοκλήριον Terra incognita καὶ ὅτι ἡ γεῦσις τῶν ἐπιστημῶν τούτων ὡς πολυτέλεια μᾶλλον θεωρεῖται, ὁμιλῶν ἀκολούθως ἐπὶ μακρὸν περὶ τῶν παλαιοντολογικῶν εὐρημάτων τῆς Ἀττικῆς καὶ διὰ τῶν γενομένων ὑπ' αὐτοῦ ἐν Πικερμῖ, καὶ περὶ τῶν ἀπολιθωμένων ἐλεφάντων τῆς Μεγαλονπόλεως· τέλος δὲ ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅπως ἡ Ἑλλάς δι' ἀνασκαφῶν διερευνήσῃ τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ ἐν καταλήξει Μουσεῖον ἐκθέσῃ τὰ λείψανα τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς καὶ καταστῇ οὕτω ἡ πατρίς ἡμῶν κέντρον τῶν ἀπανταχοῦ παλαιοντολόγων.

Καὶ ὁ ἕτερος τῶν νεωστὶ διορισθέντων καθηγητῶν ὁ κ. Β. Αἰγινίτης ἤρξατο τῶν παραδόσεων τοῦ ἐκφωνήσας τὸν ἐναρκτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνέπτυξε τὴν μεγάλαν σπουδαιότητα τῆς Φυσικῆς, ἐξέθεσε τὴν μακρὰν σειράν τῶν ἐπιστημῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνεπτύχθησαν ἐκ τῆς μεγάλης ἐπιδράσεως αὐτῆς ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐπιστημῶν, ἐπεσκόπησε καὶ ὥρισε τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει φθάσῃ μέχρι σήμερον ἡ Φυσικὴ ἐπιστήμη. Τελευταῖον δὲ εἶπε τὰ ἑξῆς: τὸ μέγα ἐρώτημα ὅπερ σήμερον τίθεται πρὸ τῆς φυσικῆς ὑπὸ τῆς φιλοσοφίας, εἶνε ἐάν πράγματι ὁ αἰθερ εἶνε ἡ μόνη πραγματικὴ ὕλη ἐξ ἧς ἐγεννήθη τὸ πᾶν, καὶ ἐάν ὁ αἰθερ οὗτος ὑφίσταται πραγματικῶς πρὸ τοῦ ζητήματος τούτου, ἢ ἐπιστήμη μένει σκεπτικὴ ἐπ' αὐτοῦ ἢ ἐπιστήμη

μονικὴ σκαπάνη τύπτει μὲν μετὰ δυνάμει, ἀνεύρῃς ἔλπιδος ἀμέσῳ λύσει.

★ ★

Ὁ ἐν Παρισίοις Σύνδεσμος πρὸς ὑπεράσπιδιν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. — Μετὰ τὸν κ. Th. Homolle ποιήσαντα τὴν ἐναρξιν τῶν διαλέξεων τοῦ εὐεργετικοτάτου τούτου συλλόγου καὶ ὁμιλήσαντα περὶ τῆς Συγχρόνου Ἑλλάδος, καὶ μετὰ τὸν κ. Diehl τὸν διαπρεπῆ Βυζαντιολόγον, διαλεχθέντα περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐλαβε τὸν λόγον ὁ ἐνθερμος φιλλέλων καὶ σοφὸς Γαλάτης Gaston Deschamps ἐκλέξας θέμα τῆς διαλέξεώς του τὸν ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ Ἑλληνισμόν τοῦ ὁποίου τὴν ζωτικότητα καὶ τὴν ἑμμονον καὶ ἀκλόνητον ἀφωσίωσιν καὶ πίστιν πρὸς τὰ πάτρια ἔμνησε μετ' ἀπαραμύλλου ἐγγλωττίας. Ἀνέφερε πλείστα συγκινητικὰ ἐπεισόδια καὶ κατέληξεν ἐγκωμιάζων τὰ αἰσθήματα τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ, τοῦ προσηλωμένου εἰς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα, τοῦ τυραννουμένου ἀλλὰ μὴ θέλοντος ν' ἀποθάνῃ, ἐνός Ἑλληνισμοῦ ἀναμένοντος διαρκῶς τὴν ὁριστικὴν του ἀποκατάστασιν.

Δημήτριος Βερναρδάκης. — Ἀπέθανεν ἐν τῇ γεννητειρᾷ Μιτυλήνῃ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν ὁ Δημήτριος Βερναρδάκης ὁ διαπρεπὴς δραματικός συγγραφεὺς καὶ πρῶν Καθηγητῆς τοῦ Ἑθνικοῦ μας Πανεπιστημίου. Περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Βερναρδάκη θὰ γράψωμεν ἐκτενῶς ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει.

Ἀνακάλυψις τῆς Τηλεφωτογραφίας. — Ὁ καθηγητὴς Κορν τοῦ Μονάχου ἀνεκάλυψε τὸ μέσον δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποστολὴ τῶν φωτογραφιῶν ἐξ ἀποστάσεως διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τούτου εἶναι σπουδαιότατη καὶ δὲ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐν τῷ βίῳ ἔσται εὐρεία.

Αἱ δοκιμαὶ ἐστέφησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἰδρύνονται τηλεφωτογραφικαὶ σταθμοὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ ἐπανέλθωμεν προερχόμενοι.

★ ★

Ὁ ἀνευ δόγματος τηλεγράφος συστήματος
Murgas. — Ὁ Κος Murgas ἐν Nilkesbarre (Πενσυλβανίας) ἀνεκάλυψε νέον σύστημα τηλεγράφου ἀσυρμάτου ἔχοντος μεγάλαν ἔντασιν. Τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ νέου συστήματος ἐγκαίται ἐν τῇ χρήσει πολλῶν διακοπτήρων, ὥς ἐκ τούτου δὲ εἶναι δυνατόν νὰ τροποποιηθῇ κατὰ βούλησιν τὸ πλῆθος τῶν παλμικῶν ἐκκενώσεων. Ὁ δέκτης εἶναι τηλεφώνον ὅσον μεγαλύτερον εἶναι τὸ πλῆθος τῶν αἰωρήσεων τῶν ἐκπεμπομένων ἡλεκτρικῶν κυμάτων τόσον ὑψηλὸν εἶναι οἱ ἤχοι οἱ ὑπὸ τοῦ τηλεφώνου παραγόμενοι. Ἐὰν μεταχειρισθῶμεν δια τὴν μεταδίδασιν τῶν στιγμῶν τοῦ Morse διακοπτήρα, ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ ὁρισμένον ἀριθμὸν αἰωρήσεων καὶ διὰ τὴν μεταδίδασιν τῶν γραμμῶν διακοπτήρα ἐκτελοῦντα ἄλλον ἀριθμὸν αἰωρήσεων κατωρθοῦται εὐκόλως νὰ διακρίνωμεν τὰ σημεῖα, ἐκ τοῦ ὅχους τῶν ἤχων τῶν παραγόμενων ἐν τῷ δέκτη. Ἐκ τούτου προκύπτει μεταδίδασις ταχεῖα καὶ ἀσφαλής. Πολλὰ ἐγκαταστάσεις τοῦ συστήματος τούτου ἐγένοντο εἰς τὰς Ἰσχυόμενας Πολιτείας τὰ δὲ ἀποτελέσματα φαίνονται λίαν ἱκανοποιητικά.

* *

Νέον στοιχειὸν περιλαμβανόμενον ἐν τῷ ατμοσφαιρικῷ ἀέρι. — Ὁ Κος E. Balis ἔδειξε τῷ 1903 ἐν τινὶ μελέτῃ τῶν φασμάτων τῶν στοιχείων, νέον, κρυπτόν καὶ ξένον, ὅτι τὰ φάσματα τῶν στοιχείων κρυπτόν καὶ ξένον εἶχον 37 γραμμὰς τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως. Κατ' αὐτὸν αἱ γραμμαὶ ἔπρεπε νὰ ἀνήκωσιν εἰς βαρύτερον ἀέριον τῆς αὐτῆς ὁμάδος. Νεὴ μελέται τοῦ Κου Rudolf Schmidt ἀπέδειξαν ὅτι τὸ ξένον δὲν εἶναι ἀπλοῦν στοιχεῖον, ἀλλὰ κράμα πολλῶν ἀερίων ἐκ τῶν συνιστάντων αὐτὸ τὸ ἐν ἀπεμόνωσαν καὶ μέρος τοῦ φάσματος αὐτοῦ τοῦ πέραν τοῦ ἰσοειδοῦς ἐμελέτησαν. Ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἡλεκτρικῆς ἐκκενώσεως τὸ νέον ἀέριον λάμπει μετὰ λαμπρᾶς πρασίνης λάμψεως ὑπὸ δὲ τὴν ἐνέργειαν μακρῶν ἡλεκτρικῶν σπινθέρων λάμπει μετ' ἀποχρώσεως ὑπερῦθρου κυανῆς.

(Revue Scientifique 10 Νοεμβρίου 1906).

* *

Φάρμακον κατὰ τοῦ ὀπίου. — Ἀνεκαλύφθη τελευταῖον εἰς τὸ Salangor φυτὸν τι ἄγριον, τοῦ ὁποῖου τὰ φύλλα, ἀφ' οὗ ξηρανθῶσιν ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς τὸν ἥλιον, καὶ κοπῶσι μετὰ τούτου εἰς λεπτότατα τεμάχια, φρυχθῶσι δὲ εἰς καὶ θρασθῶσι διδουσὶν ἀφ᾽ ἑξῆς, τοῦ ὁποῖου ἡ χρῆσις, κατὰ τὰς ἐκ Κίνας εἰδησεις, ἀπαλλάσσει τὸν καπνίζοντα ὅπιον ἀπὸ τοῦ ἐλαττώμα αὐτὸ ἐντὸς 8 ἡμερῶν, θεωρεῖται δὲ τελειῶσι αὐτὸν καὶ ἀπὸ τὰς συνεπειὰς τῆς χρήσεως τοῦ ὀπίου. Ἐν Κουάδα Λουμποῦρ, τῇ πρωτευουσῇ τοῦ Salangor, ἰδρῶθη ἑταιρεία κατὰ τοῦ ὀπίου, ἡ ὁποία οἰαμοιράζει δωρεὰν τὸ φάρμακον αὐτὸ, ἡ ζήτησις δὲ αὐτοῦ πῦξενε τόσον ὥστε

οἱ συλλογεῖς τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ λαμβάνουσι 50 φρ. δι' ἑκάστον πίκουλ (50 ὀκάδες.)

Ἀνακινοῦται δὲ ὅτι εἰς μόνην τὴν περιφέρειαν τῆς Κουάδα Λουμποῦρ ἱατρεῦσθσαν 14,000 καπνισταὶ ὅπιον, τὰ ἐκεῖ δὲ πωλητήρια ὀπίου ἔχασαν τὰ δύο τρίτα τῆς πελατείας τῶν, τινὰ δὲ αὐτῶν καὶ ἐκλείσαν.

Δελτίον Φυσιολογικῆς ἑταιρείας.

Ἀθῆναι 10 Ἰανουαρίου 1907.

ΜΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΝ

- Τὸ Ἰουλιανὸν ἔτος 1907 ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἔτος:
6620 τῆς Ἰουλιανῆς περιόδου.
2681 τῶν Ὀλυμπιάδων. Τὸ γ'. ἔτος τῆς 671ης Ὀλυμπιάδος θὰ ἀρχίσῃ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1907
2660 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης κατὰ τὸν Οὐάρανα.
1907 τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, τὸ ὅποσον ἤρχισε τῇ 19ῃ Δεκεμβρίου 1906.
5667 τῆς Ἰουδαϊκῆς χρονολογίας, τὸ ὅποσον ἤρχισε τὴν Πέμπτην 7/20 Σεπ/βρίου 1906 τὸ δὲ ἔτος 5668 θὰ ἀρχίσῃ τὴν Δευτέραν 27/9 Σεπτεμβρίου 1907.
1324 τῆς Ἑγείρας, ὅπερ ἤρχισε τῇ Κυριακῇ 11/24 Φεβρουαρίου τὸ δὲ 1325 θὰ ἀρχίσῃ τῇ 1/14 Φεβρουαρίου 1907.
1623 τῶν Κοπτῶν τὸ ὅποσον ἤρχισε τῇ 29/11 Σεβρίου 1906 τὸ δὲ ἔτος 1624 θὰ ἀρχίσῃ τῇ 30/12 Σεβρίου 1907.

ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

εἰς ἐπίσημον ὥραν Αἰγύπτου

τὸ Ἔαρ	ἀρχεται τῇ 21 Μαρτίου	8 ὥρ. 35 λ. μ.μ.
» Θέρος	» 22 Ἰουνίου	4 ὥρ. 26 λ. μ.μ.
» Φθινόπωρον	» 24 Σεβρίου	7 ὥρ. 8 λ. π.μ.
» Χεῖμὼν	» 23 Δεβρίου	1 ὥρ. 52 λ. π.μ.

ΜΑΓΝΗΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Τὰ Μαγνητικὰ στοιχεῖα διὰ τὸ Χελουάν κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου (ν.έ.) εἶναι τὰ ἐπόμενα:

Ἐγκλισις	40° 35'
Ἀπόκλισις	3° 4' Δ
Ὁριζοντία ἔντασις	0, 3015
Ἡ ἀπόκλισις ἐλαττοῦται ἐτησίως κατὰ μέσον ὅρον δ'.	
Δι' ἄλλας πόλεις ἡ ἀπόκλισις ἔχει τὰς ἐπομένους τιμὰς.	
Ἀλεξάνδρειαν	3° 4' Δ
Ἀσσουάν	3° 1' Δ

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ 1907

Κατὰ τὸ ἔτος 1907 θέλουσι συμβῆναι δύο ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου καὶ δύο τῆς Σελήνης.

I. Ὀλικὴ ἐκλείψις ἡλίου. Τῇ 1/14 Ἰανουαρίου ὁρατὴ ἐν Καίρῳ ὡς μερικὴ ἐκλείψις 45 λεπτά μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

Ἀνατολὴ ἡλίου τῇ 1/14 6 ὥρ. 52 λ. π.μ.

Τέλος ἐκλείψεως 7 ὥρ. 37 λ. »

II. Μερικὴ ἐκλείψις τῆς Σελήνης. Τῇ 16/29 Ἰανουαρίου ὁρατὴ ἐν Καίρῳ μίαν ὥραν περίπου μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ἡλίου Δύσις τῇ 16/29 5 ὥρ. 29 λ. μ.μ.

Τελευταία ἐπαφὴ 6 ὥρ. 30 λ. μ.μ.

III. Δακτυλοειδὴς ἐκλείψις τοῦ ἡλίου. Τῇ 27/10 Ἰουλίου ὁρατός ἐν Καίρῳ.

IV. Μερικὴ ἐκλείψις τῆς Σελήνης. Τῇ 12/25 Ἰουλίου ὁρατὴ ἐν Καίρῳ. Ἡ σελήνη θὰ σκοπισθῇ ὀλίγον ὑπὸ τῆς παρασκιάς μίαν ὥραν σχεδὸν πρὸ τῆς δύσεως.

ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ ΠΡΟ ΤΟΥ

ΔΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Τῇ 1/14 Νοεμβρίου γενήσεται ἡ διάβασις τοῦ Ἑρμοῦ πρὸ τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου. Ὅρατὴ ἐν Αἰγύπτῳ

κατὰ τὰς ἐπομένους στιγμὰς (διὰ τὸ Καίρον).

Ἐξωτερ. ἐπαφὴ κατὰ τὴν εἰσοδ. 0 ὥρ. 23 λ. 6 δλ. π.μ.

Ἐσωτερ. » » » 0 ὥρ. 25 λ. 41 δλ. »

Ἐλαχίστη τῶν κέντρ. ἀπόλασις 2 ὥρ. 6 λ. 41 δλ. »

Ἐσωτερ. ἐπαφὴ κατὰ τὴν ἐξοδ. 3 ὥρ. 47 λ. 43 δλ. »

Ἐξωτερ. » » » 3 ὥρ. 50 λ. 23 δλ. »

(Κατὰ τὸ Almanach for the year 1907 τοῦ Υπουργείου τῶν Δημοσίων ἔργων).

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΩΡΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

(Γεωγραφικαὶ συντεταγμέναι ἀπὸ Greenwich).

Ἀδουκίρ	Βόρειον Πλάτος	31° 19' 44"
	Ἀνατ. Μήκος	2 ὥρ. 0 λ. 17,3 δλ.
Ἀλεξάν.	Βόρειον Πλάτος	31° 11' 43"
	Ἀνατ. Μήκος	1 ὥρ. 59 λ. 26,6 δλ.
Καίρον	Πλάτος	30° 2' 4"
	Μήκος	2 ὥρ. 5 λ. 1,7 δλ.

Καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ τὸ Σουδάν ὡς ἐπίσημος ὥρα λαμβάνεται ὁ χρόνος τοῦ τριακостоῦ μεσημβρινοῦ ἀνατολικοῦ μήκους Greenwich (χρόνος τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης) ὑπεριτερεὶ ἐπομένως κατὰ 2 ὥρας τὴν ὥραν τῆς Ἀγγλίας. Ὅταν σὴλ. εἶναι μεσημβρία ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Ἀγγλίᾳ τα ὁρολόγια δεικνύουσι 10 π.μ. Ἐνεκα τῆς ἐπισήμου ὥρας ἡ μὲν μεσημβρία ἐπιταχύνεται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ 33 δλ., ἐν Καίρῳ ἐπιβραδύνεται κατὰ 5 λ. 1,7 δλ. διότι ὁ μεσημβρινὸς τοῦ τριακостоῦ ἀνατολικοῦ μήκους διέρχεται ὀλίγον πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἀδουκίρ (17 δλ. ἢ 4' 20", 4).

ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Αἱ μηνολογίαι εἶναι κατὰ τὸ ν. ἡμερολόγιον.

Ἰανουάριος	7	τ.τ.	4 ὥρ. 48 λ. μ. μ.
	14	ν.σ.	7 — 57 — π. μ.
	21	π.τ.	10 — 42 — »
	29	π.	3 — 45 — μ. μ.
Φεβρουάριος	6	τ.τ.	2 — 52 — π. μ.
	12	ν.σ.	7 — 43 — μ. μ.
	20	π.τ.	6 — 35 — π. μ.
	28	π.	8 — 23 — »
Μάρτιος	7	τ.τ.	10 — 42 — π. μ.
	14	ν.σ.	8 — 5 — »
	22	π.τ.	3 — 10 — »
	29	π.	9 — 44 — μ. μ.
Ἀπρίλιος	5	τ.τ.	5 — 21 — »
	12	ν.σ.	9 — 6 — »
	20	π.τ.	10 — 38 — »
	28	π.	8 — 5 — π. μ.
Μάϊος	4	τ.τ.	11 — 54 — μ. μ.
	12	ν.σ.	10 — 59 — π. μ.
	20	π.τ.	3 — 28 — μ. μ.
	27	π.	4 — 18 — »
Ἰούνιος	3	τ.τ.	7 — 20 — π. μ.
	11	ν.σ.	1 — 50 — »
	19	π.τ.	4 — 55 — μ. μ.
	25	π.	11 — 27 — »
Ἰούλιος	2	τ.τ.	4 — 34 — »
	10	ν.σ.	5 — 17 — »
	18	π.τ.	3 — 12 — »
	25	π.	6 — 30 — π. μ.
Αὐγούστος	1	τ.τ.	4 — 26 — »
	9	ν.σ.	8 — 36 — »
	16	π.τ.	11 — 6 — μ. μ.
	23	π.	2 — 15 — »
	30	τ.τ.	7 — 28 — »
Σεπτέμβριος	7	ν.σ.	11 — 4 — »
	15	π.τ.	5 — 40 — π. μ.
	21	π.	11 — 34 — μ. μ.
	29	τ.τ.	1 — 37 — »
Ὀκτώβριος	7	ν.σ.	0 — 21 — »
	14	π.τ.	0 — 2 — »
	21	π.	11 — 17 — π. μ.
	29	τ.τ.	9 — 52 — »
Νοέμβριος	6	ν.σ.	0 — 39 — »
	12	π.τ.	7 — 14 — μ. μ.
	20	π.	2 — 4 — π. μ.
	28	τ.τ.	6 — 21 — μ. μ.
Δεκέμβριος	8	ν.σ.	0 — 22 — »
	13	π.τ.	4 — 16 — π. μ.
	19	π.	7 — 55 — μ. μ.
	28	τ.τ.	1 — 55 — π. μ.

ΠΙΝΑΞ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΔΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Διὰ τὸ Κáйρον καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν

		Κáйρον		Ἀλεξάνδρεια				Κáйρον		Ἀλεξάνδρεια	
		Α	Δ	Α	Δ			Α	Δ	Α	Δ
Ἰαν.	1	6ω51λ.	5ω6λ.	6 56	5— 7	Ἰούλιος	1	4—57	7— 0	4—59	7— 4
	10	6—53	5—13	6 58	5—14		10	5— 1	6—59	5— 3	7— 3
	20	6—51	5—21	6—56	5—22		20	5 6	6—56	5— 9	7— 0
Φεβρ.	1	6—46	5—31	6—50	5—33	Αὐγ.	1	5—13	6—49	5—16	6—52
	10	6—40	5—40	6 44	5—42		10	5—18	6—43	5—21	6—47
	20	6—31	5 48	6 35	5—50		20	5—24	6—32	5—27	6—35
Μάρτ.	1	6 22	5—55	6 26	5 57	7,8,9,10	1	5—51	6—19	5—34	6—22
	10	6—12	6— 1	6—16	6 3		10	5—36	6— 8	5—39	6—11
	20	6— 0	6— 7	6— 4	6— 9		20	5—42	5 56	5—46	5 58
Ἀπριλ	1	5—45	6—12	5—48	6—15	8,9,10	1	5—48	5—42	5—52	5—44
	10	5 35	6—19	5—38	6—22		10	5—53	5—31	5—57	5—33
	20	5—24	6—25	5 27	6—28		20	6— 0	5—20	6— 4	5—22
Μάιος	1	5 13	6 31	5 16	6—34	Ν,9,10	1	6— 9	5— 9	6—11	5—13
	10	5— 5	6 37	5— 8	6—40		10	6—16	5— 2	6—18	5— 6
	20	4—59	6—43	4—51	6—45		20	6—24	4—57	6—25	5— 2
Ἰούνιος	1	4—54	6—50	4—56	6—54	Δ,9,10	1	6—33	4—55	6—38	4—50
	10	4—53	6—55	4—55	6—59		10	6—40	4—55	6—45	4—50
	20	4—54	6—58	4—56	7— 2		20	6—46	4—58	6—51	5—03

Αἱ μηνολογίαι εἶναι κατὰ τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον.

ΜΕΣΗ ΜΕΓΙΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ (ἐν σκιᾷ)

		Ἀδδχαία	Ἀλεξαν.	Ἀσσουάν	Οὐ. Χάλ.			Ἀδδχαία	Ἀλεξαν.	Ἀσσουάν	Οὐ. Χάλ.
		(18 ἐτῶν)	(20 ἐτῶν)	(4 ἐτῶν)	(15 ἐτῶν)			(18 ἐτῶν)	(20 ἐτῶν)	(4 ἐτῶν)	(15 ἐτῶν)
Ἰαν.	1-10	18°,9	18°,5	25°,9	23°,4	Ἰούλ.	1-10	35,9	28,9	40,8	40,6
	11-20	18,4	18,0	22,4	24,2		11-20	36,3	29,6	41,4	40,9
	21-31	17,9	17,4	21,1	22,8		21-31	36,5	30,1	41,9	40,9
Φεβ.	1-10	20,2	19,2	26,6	25,6	Αὐγ.	1-10	35,7	30,4	41,2	40,6
	11-20	21,0	19,4	28,9	25,7		11-20	35,1	30,4	41,7	39,8
	21-28	21,9	19,7	28,7	28,7		21-31	34,0	30,2	40,9	39,2
Μάρ.	1-10	22,5	20,2	28,8	30,8	Σεπτ.	1-10	33,1	29,9	40,3	38,4
	11-20	24,3	21,1	31,8	31,9		11-20	32,5	29,7	39,4	38,7
	21-31	25,7	21,9	32,9	33,0		21-31	31,2	28,9	38,4	38,7
Ἀπρ	1-10	27,8	23,2	33,6	36,0	Ὀκτ.	1-10	31,2	28,3	39,7	38,2
	11-20	28,2	23,5	35,8	35,6		11-20	30,3	28,0	38,8	36,6
	21-30	30,0	24,2	39,2	38,0		21-31	29,0	26,9	35,6	35,0
Μάιος	1-10	31,4	25,0	38,3	38,5	Νοεμ.	1-10	26,7	25,0	34,3	32,3
	11-20	32,4	26,3	39,3	37,4		11-20	23,8	23,6	30,0	29,5
	21-31	34,4	27,0	40,3	37,7		21-30	22,7	22,7	28,2	28,2
Ἰούν.	1-10	34,6	27,2	41,2	41,5	Δεκ.	1-10	21,5	21,5	27,4	27,5
	11-20	35,4	28,4	41,5	41,3		11-20	19,9	20,0	26,2	25,3
	21-31	35,4	28,3	41,5	40,4		21-30	19,2	19,0	25,6	24,3

(Ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς Αἰγύπτου).